

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/64/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615010190
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3615010190.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Patrika Príbelského PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha, v trestnej veci proti obžalovanému N. I., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom D., L. XXX/X, pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a) Tr. zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 16.03.2016, sp. zn. 1T/76/2015-105, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. februára 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie prokurátora

z a m i e t a,

pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 16.03.2016, sp. zn.: 1T/76/2015-105 bol obžalovaný N. I. uznaný za vinného zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a) Tr. zákona na skutkovom základe, že dňa 14.09.2015 v čase okolo 20:30 hod. v Partizánskom na H. ulici v pohostinstve U Košovského po predchádzajúcej slovnej výmene pod vplyvom alkoholu napadol C. M. tak, že pristúpil k stolu, pri ktorom C. M. sedel, zhodil ho na zem a niekoľkokrát ho udel päťou ruky do oblasti tváre, kde sa mu v ďalšom útoku na poškodeného snažil zabrániť A. M., ktorého následne obžalovaný N. I. udel svojou hlavou do oblasti nosa, pričom obžalovaný uvedeným konaním spôsobil A. M. zmliaždenie nosa a C. M. zmliaždenie a odreninu v pravej bedrovej oblasti s krvným výronom, bez sťaženia obvyklého spôsobu života poškodených.

Za to mu bol podľa § 364 ods.1, § 38 ods.2, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 54 Tr. zákona uložený trest povinnej práce vo výmere 150 hodín, ktorý má obžalovaný podľa § 55 ods.1 Tr. zákona vykonať najneskôr do 1 roka od nariadenia výkonu trestu.

Podľa § 55 ods.1, § 51 ods.3 písm. b) Tr. zákona mu bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 287 ods.1 Tr. poriadku mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti škodu vo výške 61,80 €.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po vyhlásení napadol odvolaním prokurátor čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že uložený trest je nesprávny a nezákonný, pretože súd pri jeho ukladaní nevychádzal zo zásad ukladania trestov upravených v § 34 Tr. zákona. Súd prvého stupňa nedostatočne zohľadnil konkrétne okolnosti uvedené v § 34 Tr. zákona, keď nezohľadnil spôsob spáchania činu, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy. Obžalovaný udel opakovane päťou poškodeného C. M. a následne napadol i A. M.. Skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a pod vplyvom alkoholu.

Vzhľadom na uvedené potom prokurátor navrhol, aby krajský súd v odvolacom konaní napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Verejné zasadnutie na rozhodnutie o odvolaní bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, ktorý o takýto postup požiadal a tiež v neprítomnosti poškodených, ktorí mali upovedomenie riadne doručené, avšak sa nedostavili.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že na podanom odvolaní i jeho dôvodoch zotráva.

Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods.7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods.9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods.12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods.14 Tr. por. Krajský súd preto konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Keďže odvolanie bolo podané výlučne vo vzťahu k výroku o treste, pričom výrok o vine je právoplatný, k skutkovým zisteniam sa krajský súd nepovažuje za nutné vyjadriť.

Vo vzťahu k výroku o treste v napadnutom rozsudku potom krajský súd konštatuje, že pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. Správne zistil pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností.

Zo súdnej judikatúry vo vzťahu k ukladaniu trestu povinnej práce vyplýva, že ustanovenie § 49 ods.2 Tr. zákona nie je možné chápať ako príkaz na uloženie trestu odňatia slobody bez podmieneného odkladu jeho výkonu namiesto uloženia iného prípustného druhu trestu alebo popri inom prípustnom druhu trestu; to neplatí ak je splnená premisa uvedená v § 34 ods.6 druhá veta Tr. zákona. Je však vždy nutné zohľadniť ustanovenia o nezlučiteľnosti trestov. Nie je preto v rozpore s § 49 ods.2 Tr. zákona, ak súd uloží trest povinnej práce ako samostatný trest, ak sú splnené podmienky uvedené v § 54 Tr. zákona a ak taký trest je primeraný (napr. rozhodnutie R 85/2015).

Ako už uviedol v napadnutom rozhodnutí súd prvého stupňa, v danom prípade na dosiahnutie účelu trestu a naplnenie jeho represívnej zložky, ako i individuálnej či generálnej prevencie, bude postačujúci aj alternatívny trest k trestu odňatia slobody. Napriek skutočnosti, že aktuálny skutok spáchal obžalovaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a recidíve, nebolo podľa súdu prvého stupňa nutné, aby prevládala represívna zložka trestu.

Krajský súd potom následne sumarizuje, že i keď v prípade spáchania nového trestného činu v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia nie je už možné uložiť trest odňatia slobody ako podmienený, ustanovenie § 49 ods.2 Tr. zákona automaticky nevylučuje možnosť uloženia iného druhu trestu, ako je trest odňatia slobody, pričom výber sankcie je na úvahe súdu pri rešpektovaní ustanovenia § 34 Tr. zákona.

Je pravdou, že obžalovaný už bol v minulosti súdne trestaný, pričom aktuálne mu plynula skúšobná doba podmieneného odsúdenia pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Aktuálna trestná činnosť je však inej povahy ako predchádzajúca, obžalovaný sa k nej priznal, pri jej objasňovaní napomáhal orgánom činným v trestnom konaní a svoj čin úprimne oľutoval. Vzhľadom na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok išlo o „krčmovú šarvátku.“ I keď obžalovaný napadol dve osoby, na ich zdraví nebol spôsobený závažnejší následok, spáchaný trestný čin je menšej spoločenskej škodlivosti (závažnosti). Poškodení A. M. a C. M. si nárok na náhradu škody neuplatnili. Vzhľadom na osobu obžalovaného je potrebné uviesť, že i keď už bol v minulosti súdne trestaný, v jednom prípade sa osvedčil, aktuálne sa ku spáchaniu trestnej činnosti v plnej miere priznal a úprimne ju oľutoval. Priestupkovo postihnutý nebol, z miesta trvalého bydliska nie je negatívne hodnotený.

Uvedené skutočnosti vo svojom súhrne umožňujú, aby pred represívnou funkciou trestu spojenou s prípadným nepodmienečným trestom odňatia slobody, bol preferovaný trest alternatívny, ktorý bude dostatočne prevýchovne pôsobiť na obžalovaného a pozitívne ho motivovať k vedeniu riadneho života. Uložený trest povinných prác vo výmere 150 hodín je potom podľa názoru krajského súdu dostatočný tak z hľadiska individuálnej i generálnej prevencie. Zároveň pri ponechaní obžalovaného na slobode budú lepšie zabezpečené i požiadavky restoratívnej justície, keď obžalovaný bude mať väčšiu šancu v čo najkratšom čase nahradiť spôsobenú škodu.

Možno preto zopakovať, že s prihliadnutím na okolnosti prípadu, spôsobený následok, osobu obžalovaného a možnosti nápravy, dospel odvolací súd k záveru, že trest povinnej práce vo výmere 150 hodín je zákonný, nie je neprimeraný a takto uloženým trestom bude splnený jeho účel. Krajský súd v podrobnostiach poukazuje na argumentáciu súdu prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, s ktorou sa stotožnil.

Z týchto dôvodov odvolanie prokurátora odvolací súd nepovažoval za dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.